

[Hassing-Jørgensen.]

for tidsbegrænsede Rettigheder samt Fortjenester ved Realisation af visse Aktiver. Jeg har nok ment, at det kunde være rimeligt at tage disse Problemer op til Drøftelse, og at der kunde være Rimelighed i ogsaa at henregne saadanne Fortjenester til den skattepligtige Indkomst, men jeg mente ganske vist, at Problemet burde undersøges nøjere, og at den Affattelse, hvori Forslaget er blevet fremsat, maatte uddybes en Del. Dette er nu sket, og jeg kan sige, at mine Betænkeligheder ved denne Paragraf jo i hvert Fald er halveret, for saa vidt som der kun skal svares Skat af 50 pCt. af den Fortjeneste, der opnaas, den Goodwill, der opnaas, men der er jo sket mere end det, idet de første 5 000 Kr. fritages for Beskatning, og hermed bortfalder en Række af de mindre fremtrædende Tilfælde, som der næppe heller er nogen synderlig Grund til at tage fat paa. Ogsaa for denne Paragrafs Vedkommende har Finansministerens Redegørelse over for Udvalget spillet en meget betydelig Rolle, idet Finansministeren har paapeget, hvilke Muligheder der netop under de nuværende Forhold kan fremkomme for Afhændelse af Forretninger under Forudsætninger, som ikke kan holde, naar denne Tid er forbi. Nu vil jo ogsaa denne Bestemmelse, saaledes som Loven er affattet, kun gælde for Lovens Varighedstid, og jeg vil haabe, at man, inden denne Lov udløber, vil have Problemet tilstrækkeligt gennemdrøftet inden for Skattekommissionen.

Men det vigtigste af Ændringsforslagene synes jeg dog er det, at man kun skal regne med Transaktioner, som har fundet Sted efter Fremsættelsen af dette Lovforslag; det er jo en Anke, som ikke med Urette har været fremført fra forskellige Sider, at Folk i god Tro har afsluttet Forretninger i den forløbne Del af Aaret, altsaa uden at kunne tænke sig, at de skulde komme til at betale Skat af den indvundne Goodwill. Med denne Bestemmelse synes jeg, at alle Betænkeligheder i og for sig bortfalder, eftersom Lovens Varighed jo er saa stærkt begrænset.

Med Hensyn til Bestemmelsen i § 7, som jo gaar ud paa, at man ved Udlodning til Aktionærerne af Fortjenester, som er indgaaet ved Realisation af Formuen, skal henregne disse Fortjenester til Aktionærernes skattepligtige Indkomst, staar vi over for noget principielt nyt. Ogsaa i den Henseende anser jeg det for meget værdifuldt, at det ved Ændringsforslaget fastslaas, at Bestemmelsen ikke kommer til Anvendelse paa

Udlodninger, som er endeligt vedtaget inden 1. December 1939; hvad der er foretaget før den Tid i god Tro, falder ikke ind under Bestemmelsen.

Det drejer sig jo her om en Fortjeneste, som herefter skal henregnes til den skattepligtige Indkomst for Aktionærerne, i Modsætning til, hvad der tidligere har været Tilfældet, og ogsaa i Modsætning til, hvad der er Tilfældet for Personer, som er i samme Situation. Naar Ejendomsselskaber, som realiserer deres Ejendom og derved konstaterer saa og saa stor en Konjunkturfortjeneste, udlodder denne Fortjeneste, skal den altsaa beskattes, medens det ikke er Tilfældet for den Privatmand, som har købt og solgt en saadan Ejendom. Jeg vil antage, at hvis en Bestemmelse som denne fik varig Karakter, vilde det føre til, at man ikke længere vilde anse Aktieselskabsformen for anvendelig paa dette Omraade.

Ogsaa med Hensyn til § 8 maa jeg sige, at de Ændringer, som her indføres, i høj Grad tydeliggør Bestemmelsens Hensigt. Den Indvending, som man kunde gøre, at Bestemmelsen kunde ramme fuldstændig legale og rimelige Handlinger — Optagelse af Laan, hvorved man tilførte Virksomheden Midler —, kommer altsaa ikke i Betragtning efter Ændringen.

Til § 9 er der føjet en særdeles vigtig Ændring. Paragraffen omhandler de saakaldte Familieaktieselskaber og paabyder, at Ejerne af de paagældende Aktier skal optage dem til en Værdi af mindst 80 pCt. af Selskabets Formue. Jeg advarede ved første Behandling imod den Bestemmelse, idet jeg udtrykte det saaledes, at den kunde være rigtig, men den kunde ogsaa være forkert. Den højtærede Minister har imidlertid vist os Eksempler paa rene Forsøg paa at omgaa Skattelovens Hensigter, ved at man har opsamlet store Formuer og aldeles unddraget sig Indtægtsbeskatningen. Det er Eksempler, som viser, at det er berettiget at gribe ind paa dette Omraade. Der bliver dog det tilbage, at Selskaber kan have opsamlet særdeles betydelige Reserver og alligevel have ondt ved at klare mere end et ganske beskedent Udbytte til Aktionærerne. Det kan da efter Omstændighederne komme til at virke overordentlig urimeligt, hvis saadanne Aktier skal opføres til en meget høj Kurs. Derfor sætter jeg stor Pris paa den Ændring, den højtærede Finansminister har forslaaet, at Bestemmelsen kan bortfalde, hvis særlige Omstændigheder begrundes en lavere Værdiansættelse af Aktierne.

Jeg maa endnu gøre en lille Bemærkning til denne Paragraf. Den omhandler